

I forbindelse med 300 borgeres fortsatte stævning af den danske stat ved Højesteret d. 16. marts 2017 vil den 4. paragraf i Danmarks Grundlov blive testet som aldrig før i historien. Statens advokat har lagt sin slagplan på bordet i et notat, som den sidste dag i oktober 2016 blev offentliggjort af kirkeministeriet. Heri beskriver han bl.a. to forhold, hvor (citater): 'et flertal af biskopper og mange af folkekirkens øvrige gejstlige erklærede sig imod denne lovgivning' (journalnr. 129732/16 bilag A). Det vil sige, at fronterne er klart aftegnet, og spørgsmålet nu helt tydeligt er afklaret: Kan den 4. paragraf i den danske forfatning fortsat tillade, at den danske stat gennemfører en lovgivning med henblik på kirkens indre forhold, når (som det hedder): 'et flertal af biskopperne og mange af folkekirkens øvrige gejstlige erklærer sig imod denne lovgivning'?

Folketingets tidligere ombudsmand, professor Gammeltoft Hansen beskrev i 1991 i en kronik i Kristeligt Dagblad den 4. paragraf i grundloven som 'bestående af to bestemmelser'. "Den første af disse lyder således" (forklarer han): 'Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke'. Den anden bestemmelse i den 4. paragraf lyder således: 'og understøttes som sådan af staten'. Spørgsmålet er nu, hvorvidt den 2. del af paragraffen (bestemmelsen om statens støtte) kan opfyldes, hvis ikke den 1. del af paragraffen (bestemmelsen om kirkens læremæssige identitet) opfyldes? Sagt med andre ord: Hvis staten omskriver 'den første bestemmelse' med ordlyden: "Statsforvaltningen er den danske folkekirke" (i stedet for lovens oprindelige tekst: 'Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke') er den verdslige øvrighed dermed ikke længere forpligtet til at skulle understøtte 'den første del af paragraffen' (der tydeligt henviser til kirkens læremæssige bekendelse). Kammeradvokaten har med sit 2016-notat allerede gjort denne sag klar. Han vil have den første del af Grundlovens 4. paragraf ændret, så at statens forpligtelse dermed over for kirkens bekendelse ophæves! Med eksempler fra 150-års kirkehistorie vil han nu én gang for alle bevise, at en sådan statslig administration af grundlovens 4. paragraf kan lade sig gøre! Den Augsburgske Bekendelse siger imidlertid: "Kirkens magt udøves ved ordets tjeneste og er ikke til hindring for statsstyrelsen" (CA. art. 28, stk. 11). Højesteret må nu afgøre, hvem der har ret – staten eller dens sagsøgende borgere?

www.medgrundlovskallandbygges.dk

Frøs Herreds Sparekasse: 9740 - 0003445526